

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۲/۲۲

اختر یوسفی

شورای امنیت ملی افغانستان و گفتگوهای جاری "صلح"

گفتن حرفهای کتابی در قالب عوامفریبانه برای فریب مردم افغانستان و جهان پیرامون صلح کشور و پخش اعلامیه‌هایی پی در پی کاذب، انتصاب کمیته‌های متعدد سلیقه‌کار ساده و آسان است، مگر اقدامات قاطع برای تأمین صلح واقعی و پایدار در افغانستان که حقیقت بتواند منافع ملی مردم کشور را صادقانه بوجود آورند کاری بسی دشوار است و اجب خودگذری و صداقت شجاعانه است.

مشکل دسترسی به صلح پایدار در افغانستان با موجودیت مداخلات بیشرمانه رقبای ابرقدرت بین المللی و متخصصین منطقوی کشور ما با ساختارهای موجود سیاسی مفسدين "دولت" کنونی افغانستان که بحیث وسیله دشمنان با ماهیت و عملکرد ضد ملی بیحد و حصر وجود دارد ناممکن است.

شورای امنیت ملی افغانستان که خود توانایی تأمین امنیت چار دیوار ارگ خویش را هم ندارند طی اعلامیه می گوید! «صلاحیت تصمیم گیری درباره آینده افغانستان به خود افغانها و "رهبران منتخب" بر می گردد و جایگزینی برای یک دولت منتخب وجود ندارد»

مردم افغانستان قربانیان اصلی و متضررین واقعی این جنگ تباہ کن هستند، نه این دولت فاسد و یا طالبان اجیربیگانه. مردم مظلوم و بیگناه افغانستان هر لحظه برای قطع جنگ فغان و فریاد میکشند، مگر متأسفانه مردم افغانستان هیچگونه نقش در تصمیمگیریهای قطع جنگ و صلح کشور خود را ندارند.

شدت دور جدید گفتگوها جاری پیرامون صلح در افغانستان برای قطع جنگ و تأمین صلح دائمی نیست بلکه این دید و بازدیدها پی در پی در نتیجه تلاشهای رقابتی رقبای بین المللی (روسیه/چین با امریکا و اروپای غربی) و متخصصین منطقوی افغانستان (پاکستان، عربستان سعودی، هند و ایران) آغاز گردیده است. هریک از بازیکنان میدان جنگ گرم افغانستان میخواهند در تنور گرم جنگ نانهای روغنی خود را بپزند. مسلماً منافع متضاد بازیکنان خارجی به هیچصورت به صلح دائمی در کشور نمی انجامند.

این تلاشها فقط مانند حرکت در دایره شیطان است که میخواهند که اذهان عامه را از جویهای جاری خون مردم بیگناه افغانستان دور نگهدارند.

پاکستان عنوان "طالب" را بحیث گاو شیری خویش بکار میگیرند. پاکستان این عنوان را در مارکیت رقابتیهای سیاسی بین المللی برای خرید و فروش گذاشته اند، هر جانب که قیمت و امتیاز بیشتری را برای پاکستان بپردازند با آنها معامله مینمایند. پاکستان گاهی "طالب" این گاو شیری را با امریکا و غرب و گاهی هم آنرا به روسیه و چین میفروشند. "طالب" بحیث وسیله اند مگر تصمیمگیری نهایی بدست پاکستان و آی ایس آی است.

چنانچه نشست سه روزه مذاکرات میان نماینده امریکا و هیئت "طالبان" بشمول پاکستان و عربستان سعودی در دوی صورت گرفت مطالب مطروحه شرکت کنندگان بوضاحت نشان داد که موضعگیریها ضد و نقیض طرفین حرکت بطرف قطع جنگ و تأمین صلح در افغانستان نیست.

چهره های اجیر سیاه پوش بنام "طالب" در صفحه هستند، جواسیس دستگا های جاسوسی خارجی اند که در دفتر قطر مهمانان هستند. آنها گاهی در ماسکو، گاهی در پیکینگ، گاهی در اسلام آباد و گاهی هم در دوی سفر میکنند. این اجیران "طالب" بحیث وسیله یکطرف تداوم آتش جنگ در افغانستان بکار برده میشوند.

وسيله دیگری تداوم آتش جنگ در افغانستان همانا "دولت" فاسد کنونی افغانستان است که اساس آن در بن آلمان در سال ۲۰۰۱ میلادی گذاشته شده است.

این دو وسیله جنگ افزار دو روی یک سکه اند و هر دو شان از یک سرچشمه آب میخورند. هر دو جانب آن ("دولت" - "طالب") مانع اساسی صلح و سعادت مردم افغانستان هستند.

دولت افغانستان با تمام لاف و پتاق و اعلانات قبلی که خود را نزد خود یکطرف اصلی مذاکره صلح در کشور میدانستند بدون توافق قبلی و بررسی دقیق اوضاع به نشست دومی هیأت خود را فرستاده بودند. مگر هیأت دولت افغانستان در مذاکرات سه روزه دومی پذیرفته نشدند. "طالبان" در چند روز گذشته با انتشار چند خبر نامه های متعدد تاکید کردند که حاضر نیستند با هیأت دولت افغانستان روی میز مذاکره بنشینند .

اگر بخواهیم مختصراً بطور نمونه چند درس بدست آمده جنگ در افغانستان را برشماریم میتوان گفت که: اول: مردم افغانستان که قربانیان اصلی و متضررین حقیقی این جنگ شوم هستند صلح واقعی میخواهند مگر حقیقت امر این است که این جنگ طویل المدت تباہ کن افغانستان را خود افغانها آغاز نکرده اند قطع جنگ آن هم بدست خود افغانها میسر نمی باشند .

دوم: فورمول تقسیم قدرت حاکمیت دولتی بین گروپهای متخاصم داخلی درگیر جنگ مانند تقسیم قدرت در سال ۲۰۰۱ در بن باعث ایجاد دولت مستحکم و پایدار شده نتوانست و دوباره با سهم ساختن "طالبان" هم شده نمیتوانند. نمونه های تشکل چنین دولتهای متزلزل و ناپایدار در افغانستان مکرراً بی نتیجه بوده است و آن تشکلات در نهایت امر به نفاق ملی و خصومت قومی میگرایند.

سوم: اساس ایجاد دولت مؤقت در مرحله گذار به صلح را گردانندگان مورد اعتماد طرفین که از میان مردم تعیین شده باشند مؤثر و عملی است. طرفین منازعه نباید در ترکیب دولت مؤقت باشند آنها نه تنها در منازعات طرفین شرکت نکرده باشند بلکه نقش ثالث بالخیر را داشته باشد و سمبول بیطرفی باشند. نقش مؤثر دولت مؤقت در آن است که گردانندگان دولت مؤقت نباید در دور اول رقابتهای انتخاباتی بعد از اختتام دوره مؤقت شرکت نکنند . به امید صلح واقعی در افغانستان.